

1899. kedd, június 27.

Budapest, III. évfolyam 147. szám.

Ara 2 krajczár.

POLITIKAI NAPILAP
szabadalmazott számozással.

Megjelenik minden este (vasárnap kivételével)

Száma Budapesten 2 kr., vidéken 2 kr.
Előfizetési ára:

Helyben házhoz hordva vagy vidéken postai székkel: egy hónapra 60 kr.

POLITIKAI NAPILAP
szabadalmazott számozással.

Szerkesztőség, kiadóhivatal és nyomda
V. ker., Honvéd-utca 4. szám.

Szerkesztési órák:

délelőtt 10 óráig délután 3 óráig.

Kiadóhivatal nyi a egész nap.

Szerkesztőségi telefon: 686.

Kiadóhivatali Telefon: 382

Esti Hírlap

Budapest, június 27.

Mai táviratok szerint Dreyfus már Rennesbe érkezett, de csak holnap szállítják partra.

Dreyfuss otthon.

Az Ördögsgzigeten a rabkapitány Dolga sokkal kevésbé volt titkos és rejtélyes, mint most, a nyílt, a szabad tengeren. Nem tudják, hogy hol jár a páncélos oldalú Sfax, nem tudják merre tart, mikor jön, hol köt ki. Az időt meg, amikor az újra kapitánynya lett rabpartot ér, még csak nem is sejtísenki.

Tegnap még az a hivatalos hír volt, hogy valahol az Azori szigetek körül szentet szed föl a hajó. Ha ez igaz, akkor négy-öt nap jártánnyira van a gőzös a francia partoktól, ami csak úgy lehet igaz, hogy a sebesjárású Sfax vesztegelt valamerre a nyílt tengeren, vagy pedig nem toronyirányban tette az útját, hanem ide-oda kanyarogva huzta halasztotta az időt.

A mai telegrammok megint más hirt hoznak. Eszerint a Sfax már megérkezett Brest elé s a kikötőn kívül, még a nyílt tengeren várja a parancsolatot, hogy mit kezdjen veszedelmes rakományával. A parancs pedig az, hogy várja be az éjszakát, azután az éjszaka leple alatt egy torpedó-naszádon csempéssze partra Dreyfus kapitányt.

Hát jól van. A francia igazság-

szolgáltatás úgy kapja meg a maga médiumát, mint az istriai csempész a brüsszeli csipkét a felesége kötőjére. A végeredmény így is jó. Az asszony vasárnap csipkésen megy a templomba, s az igazság akkor is igazság, ha éjszaka csempésszik a maga templomába. Talán üdvös is a dolog. Elejét veszi bajnak, háborúságnak, esetleg vérontásnak is.

De mégis szomorú. Egy hatalmas, büszke állam egy szál embert, akinek igazságot kell mérni, nem tud és nem mer nyílt utca során, világos nappal a bírák elé vezetni. Nem tárgyalhat az igazság szent templomában nyitott ajtók mellett, hanem szuronyok és ágyuk mögött.

Es ugyanakkor az új miniszterelnök, a puritán férfiú, a volt elnökjelölt hangos szóval hirdeti a parlament színe előtt:

— Az első kötelességünk és a legszentebb az, hogy tiszteletet szerezzünk minden itéletnek! . . .

Ez ugyan különös módja a tiszteletszerzésnek! Az éjszaka sötétjében. Burkolva, remegve! . . . Köszönjük az ilyen tiszteletet! . . .

Franciaország felől veszedelmes szelek fujdogálnak. A kormány, amely hosszú vajadás után született meg, s amelyet első pillanatra ujjongva üdvözöltek, csak huszonhatszónyi többséggel tudott az első fellépéshez bizalmat kapni a parlamentben. Ez nem többség abban az országban, ahol tömör pártok is percek alatt buknak. Ez Damokles-

kard a kormány fölött, amely megbénítja minden mozdulatát. Minden perczen megbukhatnak, s csak egy reménység éltetheti őket: a népre való apellálás, az új választások.

De hisz ez újabb baj és veszedelem. Nemcsak a kormánynak, de az országnak is. Ahol már a fejetején áll minden, így is, mi lesz ott, ha odadobják a gyeplőt a lovak közé, és szabadjára eresztik a megvadult paripákat? A szenvedélyeket talán lehet úgy gyógyítani, hogy engedjük szabadon tombolni, de bizony veszedelmes gyógy mód ez.

Pedig Franciaországnak nincsen egyéb orvosszere.

Legyünk készen nagy viharokra.

ORSZÁGGYÜLES.

A képviselőház ülése.

A foyosón Hegedűs Sándor, kereskedelemügyi miniszternek kondoleálnak, aki édesanyja halála okából teljes gyásztilvisel.

A többi miniszter a terembe vonul, ahol az elnökiő Daniel Gábor alelnök az ülést úgy féltenegy óra tájban megnyitja.

A nemes-ócsai mandátum.

Elnök bemutatja Orley Kálmán képviselőnek, mint kiküldött vizsgálóbiztosnak jelentését a Komárom vármegye ócsai választókerületében február 24-én megtartott országgyűlési képviselőválasztás ellen beadott kérvény folytán elrendelt vizsgálat foganatosításáról.

A honvédelmi miniszter törvényjavaslata.

Fejérvány Géza honvédelmi miniszter a honvédenház kibővítésére szánt

költségekről szóló törvényjavaslatot nyújtja be.

— A miniszterelnök ur kíván szólni! hallatszik az elnök szava.

A miniszterelnök indítványa.

Szell Kálmán miniszterelnök két indítványt tesz. Az egyik az, hogy a házszabályok revíziójára kiküldött bizottság vizsgálja át a házszabályoknak az igazolási eljárásra vonatkozó ama szakaszait, amelyeket a kuriai bíraskodásról szóló törvény miatt módosítani kell.

Erre nézve a következő határozati javaslatot nyújtja be:

Utasítatik a házszabályok átvizsgálására kiküldött bizottság, hogy oly célból, hogy a házszabályoknak az az igazolására vonatkozó rendelkezései az 1899. XV. törvényezikk határozataival összhangba hozassanak, a házszabályok módosítása és pótlása iránt javaslatot terjeszzen elő.

A másik javaslat, amit a t. Háznak tesz, a következő: Horvát-Szlavon országokkal tíz évről tíz évre egyezményt szoktunk kötni. Az utolsó tíz évi egyezménynek az érvénye lejárt s mult tendőben és két két éven át 1898-ra és 1899-re provizorium utján egy-egy évre meghosszabbított az addig fennállott pénzügyi egyezmény s provizorium utján gondoskodtunk e kérdések elintézéséről. Most már elérkezett az ideje annak, hogy ez a kérdés is definitive oldassék meg és többé a provizoriumoknak mégis ingatag és bizonytalan álláspontjával ne rendeztessék. Azért azt a javaslatot teszem, — nem írásban, de szóval — határozza el a képviselőház, hogy egy regnikoláris deputációt küld ki, amely a horvát autonóm országgyűlés küldöttségével tárgyalva, a törvényhozásnak javaslatot tegyen a Horvát-Szlavon-Dalmát országok és a szoros

Oh, boldog nyaralók!

— Az Esti Hírlap eredeti tárczája. —

Még egy-két nap — s az iskolák véglegesen és hivatalosan is megkezdik szünidejüket. Vidáman özönlik ki a tanulócsereg a mamák védőszárnya alatt a Pesttel szomszédos falukba, hogy künn a «zöldben» újra a szabad természetet élvezzék, melyet nem korlátozó a nagy város ezernyi előitélete. De hát persze a nyaralás se mindig azért van, hogy az ember jól érezze magát, mert Isten ugyse sokan állítják, hogy a Duna-korzón szivesebben sétálnak, mint a tápiói homokbuczkák között; sőt vannak, akik a főváros iránt való elfogultságukban annyira is mennek, hogy szellemesebb szórakozásnak tartják az «Abbázia»-ban végigolvasni a lapokat, annál a csevegésnél, hogy a «budgyási» Obermichl Seppinek a «Riská» vagy a «Hanzi» tehene ad e több tejet. De hát ezek csak ritka kivételek, amelyek mindig csak a szabályt erősítik meg.

Mert hát uram Istenem az embernek «kel is magára valamit adnia.» Hiszen ha egy «partéj» valamelyik nyáron megpróbálná azt, hogy itt töltene a kánikulát még a házmester is bizonyos gunyos vigyorgással köszönné neki — ha egyáltalán a történetek után még hajlandó volna köszönni és a «Nagyságából» hirtelen «Ténsasszonynyá» degradált háziasszony szomorúan tapasztalhatná magán, hogy mit tesz az, ha az ember nem tudja, hogy Pesten mi a «chick»?

Ha török, ha szakad — a pestieknek nyaralni kell, muszáj — mert különben vége a renomménak s a tekintélynek.

Olyanoknál, akik egy-két hónapra könnyen, teljesen szabadulhatnak a városostól, ez még hagyján — de akiket kötelességük minden nap újra visszahív az ország szívébe — azok azután alaposan megtörnek az élvezetes nyaralásban.

Igy van énnekem egy régi jó barátom — nem akarom a nevét elárulni —

nehogy kompromittáljam a felesége előtt — és azért az ismeretlennek általános elfogadott jelével x-szel fogom jelezni. — Ezzel a fent nem nevezett barátommal tavaly ilyen időtájt találkoztam a központi pályaudvar előtt, de uram Istenem, milyen állapotban. Felcsomagolva, mint egy «express» a javából, a verejtek csak úgy gyöngyözött kopaszodó homlokáról, s úgy lihegett, mint egy középnagyságu viczinális-lokomotiv. Oda siettem hozzá, és első szava az volt:

— Mondd csak, óh mond. kedves barátom, még nem ment el a baglyasfalvi vonat.

En nekem ugyan halvány sejtémem se volt arról, hogy a baglyasfalvi vonat egyáltalában jár-e, de szerencsére egy szomszédunkban álló kalauz felvilágosította aggódó barátomat, hogy a kérdéses vonat csak tíz perc múlva indul.

— Na, hála Istennek már azt hittem; hogy elkések — ily szavakban

szállt ki a megkönnyebülés X. barátom kebléből; és kimerülten bicsaklott le egy indóházi padra, csomagjait maga mellé rakva.

Én a csodálkozástól csak most jutottam szóhoz.

— De mondd csak barátom, mit csinálsz te tulajdonképpen Baglyasfalván?

— Hát nyaralunk, kedves barátom, nyaralunk. Tudod a feleségem, szegény gyöngékedik; a gyermekek se valami óriások, hát gondoltam a legjobban, ha kiküldöm őket egy kicsit a szabadba.

— És te?

— Én meg, minden este, nyolcz után ha bezártuk az üzletet, kimegyek hozzájuk.

— No, és nem unod ezt az utat?

— Unni, én, barátom, unni ezt az élvezetet, melynek párja nincs az egész föld kerekén!

Negyedkilenczkor indul a vonat; háromnegyed óra alatt kinn vagyok Bärköházán, onnét meg ötnegyed óra hosszat sétálok a kellemes, hűvös fügeten keresztül

értelemben vett Magyarország közfenforgó pénzügyi kérdéseknek, illetőleg pénzügyi egyezménynek létesítésére vonatkozólag. E bizottságot a nyári szünet előtt kérem megválasztani és ennek megtörtént megválasztásáról a főrendiházat is értesíteni, hogy az a regnikoláris deputációba a maga részéről is kiküldje a kellő számú tagokat. (Helyeslés.)

Ugron Gábor: A miniszterelnök előindítványához, amely irásban is megfogalmaztatott, hozzájárul. Második indítványához is hozzájárulna, ha az irásban volna benyújtva. Ohajtandó, hogy ez indítvány irásba foglaltassék azért, hogy a deputáció tagjainak száma és a képviselőház és főrendiház közli arány is meg legyen állapítva. Mert ha a deputáció tagjainak száma és aránya nem határozatilag meg és csak egyszerűen egy deputáció kiküldését rendeljük el, akkor esetleg nem jó létre a két ház között egyetértés. Ohajtandó ezért, hogy ez indítvány szintén irásban nyujtassék be és kiegészítessék a szükséges kellekkel. (Helyeslés a szélsőbaloldalon.)

Széll Kálmán miniszterelnök: nem tartotta ugyan szükségesnek, hogy irásban adja be ez indítványt, még pedig azért nem, mert azt a kérdést, amelyről Ugron szólt, és amely kétségtelenül elintézendő, akkor vélte elintézendőnek és elintézetőnek, amíg a Ház a választást elrendeli, és napirendre tűzi, de miután az elvire nézve egyetértetek, semmi ellenvetése sincs az ellen, hogy e javaslatot is irásban adja be. És most mindjárt meg is mondhatja, hogy nézete szerint a Ház aképen járna el leghelyesebben, ha a regnikoláris deputációt tizenkét tagból állónak mondaná ki, akik közül nyolcat a képviselőház, négyet a főrendiház választ.

Ugron Gábornak most már nincs kifogása, mert az irás csak formáság, de a számok tudása szükséges volt, mert a választás csak e tartalomnak végrehajtása lehet. (Helyeslés.)

Még egyszer Sima csődje.
Napirend előtt Ugron Gábor a házszabályokhoz beszél.

Ugron Gábor a házszabályok 131-ik szakaszára hivatkozva, hogy ugyanis minden képviselő az összeférhetlenségi bizottsági tagságot elfogadni és megbízásában eljárni tartozik. Rátkai László

Baglyas-falvára. Féltiltze már kinn is vagyok. Akkor azután megebedélek.

— Ebédelsz?!

— No igen, tudod itt a városban csak hideget eszem, mert nem birom a vendéglői kosztot. Azután néhányat szippantok a gyönyörű esteli légből, lefekszem; és hajnali négy órakor felkelek, hogy a háromnegyed öt órai vonatról lekéssek. Barátom, micsoda idillikus élet, és a mellett talán csak még egyszer annyit költök, mint itt a városban.

— Bárkaháza — beszállni! — halatszott a konduktor szava, és X. barátom vette csomagjait — bizonyára mindenféle toilletczikkre a becses család számára és esz nélkül rohant fel a kupéba. — Onnan kiáltott még le rám.

— Ha ráérsz, egyszer este nyolcz után gyere ki velem — és ezzel eltűnt az éji homályba.

Szegény barátomat azóta se láttam, úgy látszik behalt a nyaralásba.

Francoi.

azonban erről a tagságról lemondott, azt indítványozza, hogy amennyiben ennek elfogadására nézve a Ház határozata szükséges, a Ház ezt az ügyet legközelebbi ülésének napirendjére tűzze ki.

Buzáth Ferencz kifogásolja, hogy a néppárt egyetlen tagja sincs az össezeférhetlenségi bizottságban, különben csatlakozik Ugron indítványához.

Az ügyet a holnapi napirendre tűzik ki.

A kiegyezés harmadszor.

A vám és kereskedelmi viszonyoknak és ezekkel összefüggő némely kérdések rendezéséről szóló törvényjavaslatot harmadszori olvasásban fogadják el és ezzel az egy vita keretébe vont hét rendbeli pénzügyi javaslat tárgyalására térnek át.

Hét pénzügyi javaslat

A javaslatokra vonatkozó bizottsági jelentéseket **Neményi Ambrus** előadó ismerteti.

Neményi Ambrus, a pénzügyi bizottság előadója úgy kívánja csoportosítani a napirendre kitűzött és együttesen tárgyalandó hét javaslatot, hogy az együvé tartozó dolgokat azok logikai összefüggésében bemutassa és az egész műről áttekinthető képet adjon. Ismerletni fogja az áttalási eljárásról szóló javaslatot, amely bizonyos kapcsolatokban van a vámtarifá módosításával, ezután áttér a bélyeg- és illetékekről szóló egyezményre. Ennek a három javaslatnak az a közös alapgondolata: először pontosan megállapítani azokat a jövedelmeket, amelyek minden egyes államot megilletnek és azután minden egyes államnak biztosítani az őt megillető jövedelmeket.

Az áttalási eljárást röviden össze lehet foglalni olyképen, hogy a rendezés folytán a magyar államkincstár megkapja az őt megillető teljes fogyasztási adó jövedelmeket, a magyar gyárak pedig csak oly gyárakkal lesznek kénytelenek versenyezni, amelyek, mikor a mi piazzunkon megjelentek, ugyanazt az adóterhet viselik, mint a magyar gyárak. Foglalkozik itt a petroléumvám felemelésével, amely szerinte is elsősorban az osztrák ipar érdekében van. Általános állampénzügyi szempontból Magyarország ezért megfelelő kompenzációt is igényel, a gyárakat pedig a kormány más egyenértékű kedvezményekkel tartozik ezért az áldozatért kárpótolni.

Áttérve a cukoradóra megjegyzi, hogy az eljárás itt a legkönnyebb, mert Ausztria is ugyanolyan magasra emeli a cukoradót, mint mi. A cukorprémiumokra nézve megjegyzi, hogy a magyar kormány ebbeli álláspontjának elég világosan adott kifejezést, mikor a brüsszeli konferencián a prémiumok megszüntetése mellett foglalt állást.

A söradóra vonatkozólag megjegyzi, hogy minden előző törvény tárgyalásakor kimondta a képviselőház, hogy az adózási rendszert lehetőleg úgy kell megalkotni, hogy a sörtermelést előmozdítsa és a könnyebb sörök élvezetét a szegényebb osztályokra nézve minél olcsóbbá tegye. A jelen törvényjavaslat összeköttetésben a pénzügyminiszter által a sör-pótadóra vonatkozólag benyújtott javaslattal, ilyen irányban halad és egészben véve arra törekszik, hogy a kis sörfőzdeknek fenmaradását biztosítsa.

Beszédét azután így fejezi be: Ami az Ausztriához való viszonyt illeti, a javaslatokban foglalt rendezés végleges és kielégítő, mivel régi sérelmeinket orvosolja és az idevágó kérdéseket olyképpen rendezzi, hogy jövőre a konfliktusoknak és félmemagyarításoknak lehetőségé ki van zárva.

Igaz azonban, hogy az adóterheket nem emeltük, nem is voltunk oly helyzetben, hogy azokat leszállítsuk, bár egyes pontokon bizonyos leszállításnak megokolt voltát alig lehet kétségbe vonni. Hiszen tudjuk, hogy a szesz-, sör- és petroléumipar igen ne-

hez viszonyok között van; még cukoriparunk is, amelynek helyzete ebben a pillanatban aránylag a legkedvezőbb, külföldön és tengeren túl sokféle zaklatásnak van kitéve. Ez azonban csak fokozott erőre lehet ok, nem pedig csüggedésre, mert többé-kevésbé hasonló viszonyok a világon mindenütt tapasztalhatók.

A mostani stádiumban ezek a törvényjavaslatok rendezik — és megfelelő módon rendezik — a közvetlenül rendezendő és rendezhető kérdéseket.

Erre való tekintettel tette magáévá a pénzügyi bizottság a beterjesztett javaslatokat és ezen okoknál fogva kéri a Házat, méltóztassék ezt a hét javaslatot általánosságban a részletes tárgyalás alapjául elfogadni.

Eljenzés hangzik fel az előadói beszéd végén, amely után Komjáthy Béla a vitát bevezeti.

A vita.

Komjáthy Béla ellenőrző jogátakarja gyakorolni. Kijelenti a függetlenségi párt nevében, hogy még abban az esetben sem fogadja el a jelen javaslatokat, ha pénzügyi szempontból kielégítő volna is, mert a függetlenségi párt minden olyan javaslattal szemben állást foglal, amely a közös-ügyes viszonyt fenn akarja tartani.

— Ugy van! Ugy van! hangzik fel a szélsőbaloldalon.

Komjáthy: A jelenlegi javaslatok még pénzügyi szempontból sem kielégítőek.

Külföldi példák is mutatják, hogy szesziparunkat csakis az önálló vámtérlet mellett lehet fejleszteni. Ezután a söradóval foglalkozik. Az előadó maga is beismerte, hogy söriparunkat mindaddig fejleszteni nem lehet, amíg a jelenlegi viszonyok uralkodnak. Nem a kedvtelés, hanem a kötelesség parancsolja, hogy ezekkel foglalkozzék.

— Hol van Madarász? Ez igen fontos! szól közbe Kubik Béla.

— Hol van Madarász? Miért nem hallgatja, a mikor mi olyan szívesen hallgatjuk? kérdi Rakovszky István és a szélbal többi tagjai is korusban zengi.

— Hol van Madarász?

Madarász apó ugyanis néhány pillanatra a teremből távozott és e kis intermezzo után belép a terembe, anélkül, hogy a nagy keresésről sejtelmé volna.

Komjáthy pedig a cukorprémium kérdésére tér át, figyelmezteti a minisztert, hogy bekövetkezett az, hogy a kiviteli prémiumok arra bírják a külföldi államokat, akik nem dolgoznak prémiumokkal, hogy retorziókkal éljenek. A javaslatot nem fogadja el. (Eljenzés a szélsőbalon.)

Szünet következik, mely után a pénzügyminiszter beszél.

A pénzügyminiszter beszéde.

Lukács László Komjáthyval polemizál. Természetesnek találja, hogy Komjáthy, mint az önálló vámtérlet híve, a javaslatokkal ellenkező álláspontja helyezkedett.

Lényegében még az önálló vámtérlet mellett is más fogyasztási adórendszert a jelenleginél alkalmazni aligha lehetne. A mi fogyasztási rendszerünk modern alapokra van fektetve és e modern technika vívmányainak teljesen megfelel (Helyeslés a jobboldalon) Helyes, hogy Ausztriával a fogyasztási adók dolgában egyenlő rendszert kövessünk.

A szeszadó dolgában kifogásolta Komjáthy, hogy Magyarország Ausztriának bizonyos kontingenst átenged. Hosszú ideig nem voltunk képesek a mi szeszkontingenstünket kihasználni. Az, hogy

Ausztria egy csekély részét a kontingensnek átengedésre kérte, az reánk nézve hátránnyal nem járt.

A szeszadónál eddigelé igen sok visszaállítás történt, a kincstárt gyakran és súlyosan károsították meg, az új javaslat ennek megállítására irányul. Ennek a törvényjavaslatnak az a célja, hogy a szeszárakra kedvezően hasson, javulásukat előidézze.

A söradóra vonatkozólag egy észrevételt tesz arra a kijelentésre, amely szerint Magyarországon az egyenlőtlen adózás mellett a söripar nem fejlődhetik. A belforgalomban az ilyen adózásnak hatása nem észlelhető.

A cukorprémium kérdésében nyilatkozik. A kormány *ma sem helyesli a cukorprémium-rendszert*, azt azonban mindaddig, amíg más államok ezt fentartják, egyoldalúan meg nem szüntetheti.

Ami az indiai vámtörvényt illeti, a melyet Komjáthy említett, erre nézve kijelenti, hogy ez sem volt képes csökkenti a kormányszámlát.

A magyar cukortermelés emelkedett pedig Komjáthy azt állította, hogy ez a jelenlegi rendszer mellett lehetetlen. Ezt szóló statisztikával bizonyítja.

A vámtarifára vonatkozó kifogásra azt mondja, hogy azt meg kellett változtatni egyrészt a technikai okokból másrészt a galicizai petroléum miatt. Itt különben tekintetbe vétettek a pénzügyi, gazdasági szempontok és a fogyasztók érdekei is.

Kéri a házat, hogy a törvényjavaslatot fogadja el. Bejelenti, hogy a részletes tárgyalás folyamán némi módosítást fog ajánlani, ez azonban a javaslatok érdemére nem vonatkozik.

Ezenkívül a tárgyalás után határozati javaslatot nyujt be, amely a javaslatokat egy törvény kerete alá vonja. (Eljenzés a jobboldalon.)

Kossuth Ferencz ekkor kéri a Házat, hogy megjegyzéseit holnap mondassa el.

Ezzel az ülés délután két órakor véget ért.

A franciaországi események.

(A kormány bemutatkozása.)

A kamara tegnapi ülésén mutatkozott be Waldeck-Rousseau kabinetje. Ezt az eseményt nagy izgatottsággal várták és nem hiába, mert az első szavazás eredménye inkább hasonlít vereséghez, semmint győzelemhez, minthogy a kormány huszonhat szónyi többségnél nem bírta többet vinni.

Az új miniszterelnök az interpellációkra adott feleletében hangsúlyozza, hogy célja az összes köztársasági egysítése. Beszéde folyamán azt kérdezi: Van-e kormány, amely eltűrhetné volna olyan eseményeket, amelyek azt látszatot kelthetnének, mintha a hadsereg a politika birájává akarná magát megtenni? «Mi el vagyunk tökélyre — mondja tovább, — hogy minden jurisdikciónak itéletet szerezzünk.» És így végzi beszédét:

Mi nagy feladatot vállaltunk el. Önök tudják, milyen szellemben akarjuk azt megoldani. Bármily állást fog a képviselőház elfoglalni, én teljesen megtettem a kötelességemet.

A beszéd nem tett valami nagy hatást, a radikálisok ugyan minden passzusát megtapsolták, de azért a lelkesedésig ők se vitték. A centrum és a

jobboldal pedig örökös gunyolódásokkal parkodott a hatást csökkenteni.

(Az új kormány helyzete.)

Nagyon kétséges, hogy Waldeck-Rousseau képes lesz-e ura maradni a helyzetnek. A tegnapi szavazás után nagyon borúsak látszik a jövő. A kormányelnök barátai arra biztatják, hogy *ossa lassa föl a kamarát* és bizza a választókra az új többség megalakítását.

A radikális és revizionista lapok — mint nekünk Párisból távirják — dicsérik Brissont, aki megmentette a minisztériumot és szigorúan elítéli Méline hibeinek eljárását. Most pedig *erélyestetteket várnak a kormánytól.*

A mérsékelt republikánus lapok azt írják, hogy megint kiszolgáltattak egy kormányt a radikálisoknak és szocialistáknak. Így alakult többség nem maradhat meg soká. A Gaulois azt írja, hogy a kormány többé nem Waldeck-Rousseau-kabinet, hanem Gallifet-minisztérium.

(Dreyfus hazatérése.)

Párisi sürgönyeink szerint Dreyfus visszaérkezéséről a legellentmondóbb hírek vannak forgalomban.

A «Journal»-nak Rennesből azt a híresztelést közlik, hogy Dreyfus szombaton kikötött St.-Maloban és *már Rennesben is van.* Más újságok híre szerint a «Sfax» csak *ma, vagy holnap köt ki a francia parton.* Egy Lisszabonba, az Azori szigetekről, e hó 26-án érkezett sürgöny szerint, a «Sfax» gőzöst, tegnap közénrakodás végett Fayalba várta. Ma Párisból jött táviratunk azt mondja, hogy az «Echo de Paris» *a tengerészeti minisztériumban arról értesült, hogy Dreyfus ma érkezik meg, de csak holnap szállítják partra.*

(A revizió.)

Rennes lakossága elképzelhető igaztosságban van, de Dreyfusnérol is eltérő híresztelések keringenek. Csak annyit tudnak bizonyosan, hogy *Párisból már elutasott,* de azt nem tudják, hogy már Rennesben van-e.

Egy angol tisztelője pompás bokrétaival kedveskedett a sokat szenvedett, hőselektű asszonynak. A virágot a rennesi lakására küldte; de hogy Dreyfusné megkapta-e, senki se sejtí.

Brestből távirják nekünk:

A revizionisták tegnap este a várogon kívül gyűlést akartak tartani. A kiszemelt helyiség tulajdonosa azonban nem akarta átengedni a termét, mire vagy négyszáz ember, aki részt akart venni, vissza akart térni a városba, hogy tüntetést rendezzen. A rendőrség elzárta a város kapuját, mire a tüntetők éljen a szabadság! Éljen Dreyfus! kiáltásokkal végigvonultak a Szajnaparton és egy másik kapun visszatértek a városba, ahol a rendőrség szétoszlatta őket és néhány embert letartóztatott.

Az Echo de Paris állítólag biztos forrásból azt jelenti, hogy az új Dreyfus-pör tárgyalása július 24-ike előtt nem fog kezdődni.

A nők nemzetközi kongresszusa.

Londonban ma ül össze a nők nemzetközi kongresszusa, amelyet az «International Council of Woman» (a nők nemzetközi szövete) hívott össze, amelynek az a célja, hogy a nőket közelebb hozza egymáshoz és hogy a föld különböző országaiban történt szervezkedésük és tevékenységük irányának kifejtése által, felköltessék és

fokoztassák a fontos szociális kérdések iránt való érdeklődésük.

Bemutatjuk a nők ügyeért leginkább harczó hölgyek arczképeit.

Aberdeen grófnő

A Nők nemzetközi szövete elnöke, nőnköze ez időszerint Ishbel Aberdeen grófnő, aki a kongresszus végével lemond az elnöki tisztéről. A Ladynek nagy érdemei vannak a női nevelésügy körül, különösen Canadában fejtett ki nagy tevékenységet, s minthogy irodalommal is foglalkozik a kingstoni Queens University 1897-ben a doktorcímét adta neki.

Mrs. May Wright Sewall

Az eddigi alelnök Mrs. May Wright Sewall, északamerikai nő, és a férfi által alapított leány gimnáziumnak nagy hírnevet szerzett. Ő a szövetezket megteremtője.

Gripenberg A. baroné

A pénztárosnő Alexandra Gripenberg; született svéd nő, aki férjével Franciaországba költözött. Nagyon figyelemreméltó művet írt a különböző kultur államok női mozgalmairól.

Martin Maria úrnő

Marie Martin, szintén a szövetezket kiválóságaihoz tartozik. Születésre nézve angol, de Franciaországban működik és sokáig a «La Citoyenne»-be, Franciaország e jeles szaklapjába dolgozott, míg később a «Journal des Femmes» című nők lapját alapította meg, amelyet három leánya támogatásával most is kiad.

A kongresszus programja felette gazdag. Őt osztályt foglal magába: A nevelés, a hivatás, a munkásvédelem, a politika és ipar s a szocializmus.

Majd minden kulturállam küldött kö-

veteket a kongresszusra, még India, Kína, Japán és Törökország is.

A Westminster Town Hallban lesz ma az első üdvözlés, majd este a Stafford-House-ban, a melyet a Sutherlandi herceg és neje engedett át a kongresszusnak. Holnap este a Queen Hallban nagy meeting lesz, szerdára a kongresszus tagjait Lady Balthessea hívta meg a Surrey Houseba, csütörtökön a politikai osztály tart meetinget, hogy a nők politikai emancipációjáról vitatkozzék, a londoni püspök és Mrs. Creighton julius elsején Garden Party-t ad a kongresszus tagjainak és július 4-én hasonló ünnepély lesz Rothschild bárónénál a Gunnersbury Parkban.

TÁVIRATOK

Ausztria költségvetése.

Bécs, június 27. Az (Esti Hírlap távirata.) A Wiener Zeitung a tizenegyedik szakasz alapján kibocsátott császári rendeletet közöl, a mely az adók és illetékek beszédéséről és az államháztartásnak 1899. december 31-ig való fedezéséről szól. A költségvetési provizórium felhatalmazza a pénzügyminisztert, hogy beruházási célokra szükség esetén előlegképpen 20 millió frot szerezzen be. Ebből vasutépítési költségre 5,293,760 frot, magánvasutak építési költségeihez való hozzájárulásra 3,180,000 frot, az államvasutak üzemére 798,700 frot jut.

Tüntetések Spanyolországban.

Madrid, június 27. (Az Esti Hírlap távirata.) Valenciában tegnap tüntetések voltak, amelyek egész nap tartottak. A rendőrség kivont karddal közbelépett, miközben két ember megsebesült. Hasonló tüntetések voltak Murcia-ban is, Saragossában pedig az est folyamán szintén megújultak a tüntetések, amely alkalommal *Bourben tábornok megsebesült.*

Madrid, június 27. (Az Esti Hírlap távirata.) Az «Imperial» jelentése szerint Silvela miniszterelnök ellen tegnap, mikor az utcán ment, kisebb tüntetést rendeztek.

Madrid, június 27. (Az Esti Hírlap távirata.) Az a petíció, amelyet a kereskedelmi kamarák képviselői a parlamenthez intéztek, reformálását kéri a költségvetésnek, amely a felirat szerint sajnálatos tévedés és a haza integritása ellen intézett merénylet. A kiadásoknak 150 millióval való leszállítása, mondja a fölirat, elengedhetetlen követelmény. Mindenkinek áldozatot kell hoznia a királytól lefelé az utolsó polgárig. Ha a kormány tehetetlen, adja át a hatalmat másoknak. A kormányzatban uralkodó pazarlást lehetetlen tovább elviselni. A fölirat végül felszólítja a kamarát, hallgassa meg az ország panaszait.

A békekonferencia.

Hága, június 26. (Az Esti Hírlap távirata.) Az első bizottság ma tovább tárgyalta Muraviev körlevelének első pontját, amely olyan nemzetközi egyezményről szól, amelynél fogva a szárazföldi és tengeri hadseregek tényleges létszáma bizonyos időn belül *nem emelhető.* A bizottság elhatározta, hogy a kérdést átteszi a két albizottsághoz. Az első albizottság a kérdés megvizsgálására külön bizottságot küldött ki, amely azonnal összeült. A második albizottság általánosságban megvitatta a kérdést és azután szintén külön bizottságot küldött ki.

Chamberlain a délafrikai kérdésről.

Birmingham, június 27. (Az Esti Hírlap távirata.) Chamberlain gyarmatügyi miniszter tegnap este beszédet mondott, amelyben a transzváli kérdés történetét ismertette. Az a kérdés — ugymond — amelyről a jelenlegi válságban szó van, csak egy a sok közül. Eddig Transzvál a nagy költségek miatt soha sem nyult fegyveres erőszakhoz. Most azonban hatalmas katonai előkészületeket tett és kényszerítette Nagy-Britanniát, hogy szintén szaporítsa fokföldi és natali helyőrségeit és ezzel évi kiadásait 500,000 font sterlinggel növelje. Ha azokat a reformokat, amelyeket Rippon lord 1894-ben javasolt, akkor elfogadták volna, Jameson betörése is, a válság is elmaradt volna.

Most azonban az a betörés megkötötte a kormány kezét és minden nyomást megakadályozott. A kormány kísérleteket tett a Krügerrel való barátság helyreállítására, de Krüger figyelembe sem vette az eléje terjesztett javaslatokat, az ő javaslataiban pedig még a reformok méltányos végrehajtása sem volt meg. Lehetetlen elfogadni Transzválnak olyan módosító javaslatát, amely az uitlandereknek nem biztosít azonnal megfelelő képviseletet. Itt nemcsak a polgári jog kérdéséről van szó, hanem a monopoliu-mokról is, amelyekkel az idegeneket megcsalják. A gyermeknevelés megtagadása, a rendőrség visszaélései és a köztársaság hatalmas kémszervezete is sok barátot és pártfogót szerez ennek a kérdésnek minden országban. Transzvál magatartása veszélyezteti a brit nevet, Nagy-Britanniának azt a hatalmát, hogy alattvalóit megvédje. Az egyezmény ismételt megszegését nem tekintve, az egyezmény szellemét is súlyosan megsértették. Transzvál rossz közigazgatása olyan fekély, amely Dél-Afrika egész légkörét megmérgezi. A fokföldi és natali németalföldi alattvalók a legszerencsés helyzetben vannak, de amíg Transzválban a gyölölet és gyanúsítás krónikus betegség, lehetetlen elharapózását megakadályozni. Az az állítás, hogy az angol kormány háborút akar, épp oly helytelen, mint az, hogy most el akar állni attól, hogy megfogja az eke szarvát. Nagy-Britannia csak igazságosságot akar. Remélhetőleg sohasem fog bekövetkezni, hogy az engedékenység és erkölcsi nyomás komédiává váljék. Ha azonban mégis bekövetkeznék, az angolok találnak majd eszközöket és módokat, amelyeknek végleges eredménye Dél-Afrika békéjének biztosítása lesz.

Viktória királynő szemléje.

London, június 27. (Az Esti Hírlap távirata.) A királynő tegnap pompás időben, a lakosság nagy lelkesedése mellett Aldershotban szemlét tartott 15,000 ember fölött.

Aranyat hoznak.

New-York, június 26. (Az Esti Hírlap távirata.) Holnap 2,650,000 dollár értékű aranyat visznek Európába.

VÁROSI ÜGYEK

A kivetett adók.

A tegnap kirótt III. osztályu kereseti adótételekből közöljük a következőket:

IV. kerület: Szántó Miksa dr. 60, Albecker Sándor 230, Mellitzer Lőrincz és Kleinlecher György 800, Grandwohl Anta

200, Schovanetz János 900, Aigner Imre dr. 160, Petrovits Mladen 250, Hubenthal Lipót 460; Jármay László dr. 200, özv. Laube Istvánné 360 korona.

V. kerület: Borsody Sándor 280, Flach és Keil 318, Redő Lipót és Ignác 290, Gabrinyi Sámuel és János 800, Incze Henrik dr. 48 korona.

VIII. kerület: Amon József 406, Somlyó Nándor dr. 36, Munk Béla 243, Tordai Ferencz dr. 20, Lux Endre 250, Bauer Lajos dr. 20 korona.

IX. kerület: Goldmann Ferencz 287, Fekete Elek 1718, Röck István 8000, Schwarcz Adolf 200, Tóth Dezső 265, Rákossy Béla dr. 50, ifj. Divald Károly 290, Hőgyes Ferencz dr. 333 korona.

A szegény gyermekertegylet.

(Az Esti Hírlap tudósítójától.)

A fővárosi szegény gyermekertegylet panamájának ügye, mely egy fél év előtt oly nagy port vert föl, vége felé közeledik. Eszláry Sándor hetedik kerületi előjáró fél évig tartó fadradságos vizsgálat után ma terjesztette be Halmos János polgármesterhez óriási jelentését a vizsgálat eredményéről. A jelentés két részből áll. Az egyik, 15—16 ivnyi terjedelmű jelentés a könyvek és iratok átvizsgálásának eredményét foglalja össze s ezt Rádai Balázs szerkesztette, a másikat Eszláry maga készítette s ez szól a kihallgatások után eszközölt vizsgálatok eredményéről. Ez harmincz ivnyi terjedelmű.

Az egész jelentés azt a benyomást teszi az olvasóra, hogy az egyesületek zsenyességét bolygató hírlapi közlemények legnagyobb része tulzolt. Tényleg történetek korszakalkotó rendeltetések, szabálytalanságok, ezek azonban távolról sem szolgálhatnak okul arra, hogy az egyesület tovább ne működjen. A legtöbb egyesületünkél — sajnos — meg vannak ezek a bajok és visszaélések, amelyeknek a megszüntetését csak a jótékony egyesületek dolganak gyökeres rendezése idézheti elő.

Az általános vádak, melyek az egyesület működését fennállása óta érik, a szabálytalan pénzkezelés, a természetbeli és egyéb könyöradományok legrendellenesebb kezelése, a gyermekek élelmezése körül kifejtett eljárások szabálytalansága, pénzadományok, perselygyűjtések, bál, vigalmi és egyéb belépőjegyek kezelése körül kifejtett rendellenességek. Ezekre rámutatva, az előjáró mindenütt hangoztatta, hogy ezeken az állapotokon segíteni kell.

A jelentés a vádak három csoportra osztja. Az első csoport foglalkozik a Borovitz Gizella és Sándor Pál által Grósz Sándor dr. elnök, Csillag Máté titkár és Schönfeld Hermanné alelnök ellen emelt vádakkal.

A második rész a napisajtó közleményei által emelt vádak tárgyalja, a harmadik pedig azokkal a szabálytalanságokkal foglalkozik, melyekre az előjáróság a vizsgálat folyamán feljelentés nélkül jött rá.

Az első részben Borovitz Gizella és Sándor Pál azt a vádat emelték — s ez egyik fővád — hogy az egyesület házépítési alapjából Grósz elnök 12000 forintot, Schönfeld alelnök 10000 forintot, Csillag titkár pedig 5000 forintot kapott.

A vizsgálat során a vád alaptalannak bizonyult. Egy másik fontos vád Grósz Sándor dr. vádozza, hogy magának jogtalanul emelt élethossziglan lakást biztosított. Ez a vád igaznak bizonyult azzal a különbséggel, hogy a lakás telekkönyvi bekebelezése szabályszerű közgyűlési jegyzőkönyv alapján történt. Ezenkívül azok az általános vádak is fel vannak sorolva az elnök ellen, melyeket fentebb, mint az egyesület egész működésének általános jellemzőit, felsoroltunk.

A Csillag Máté titkárral szemben emelt vádak azonban az előjáró jelen-

tés szerint alaptalannak bizonyultak. Hogy Borovitz Gizella vádjával részletesen foglalkozunk, ezek a következők: Borovitz Gizella az 1895-iki muzeumkeri rózsá-ünnepélyre egy ezüst készletet hozott eladás végett. Ez a készlet eltűnt, s Csillag Máté később azt mondta volna róla, hogy ezt magának az elnök engedélyével *nászaajándékul* választotta. Másik vád egy szép értékes üvegáruval szöveg, melyet állítólag Csillag szintén elvitt. Azután egy Thonet tea asztalka és végre egy kis hordó tokai bor elvitele terhelte volna a vád szerint Csillag titkár lelkét. Ezek a vádak azonban a jelentés szerint *alaptalannak* bizonyultak, s mint a jelentés kiemeli, Csillag Máté bűnvádi feljelentést is tett Borovitz Gizella ellen, de a feljelentést Grósz elnök egyenes kivánságára visszavonta. A jelentés ennek visszavonásáért nem teszi Csillagot felelőssé.

Sándor Pál az egyesület működése ellen általánosságban emelt vádak. Ezek: az egyesület az ünnepélyekre kapott tombola tárgyakat és az eladás céljaira adott ételkelet italokat rendetlenül kezelte. Ugyanínt a gyermekek élelmezésére kapott ételkelet és italokat és ruhaneműket.

Ezek a vádak mind bebizonyultak vizsgálat folyamán. A gyűjtő hölgyek többnyire sohasem számoltak el részletesen, a tárgyakat elvitték a lakásukra s onnan az ünnepélyekre eladni. Az ünnepélyek után megmaradt ételkeletből italokból az elárúsítók lakomákat csaptak, vagy sokszor hazavitték. A jelentés gyökeres intézkedést kér a polgármestertől s ezenkívül arra is kéri, hogy a számvizsgálónak és a vizsgálat teljesítőinek az óriási fáradságos munkáért külön honoráriumot adjon a főváros.

Igy tehát valakinek mégis jó a hosszú vizsgálat. Az igaz, hogy nem a szegény gyerekeknek.

TÖRVÉNY ELŐTT.

— A marosvásárhelyi tábla elnöke.

A király Ternovszky Béla győri ítélőtáblai tanácselnököt a marosvásárhelyi ítélőtábla elnökévé nevezte ki.

— Veszedelmes mező rendőr. E

hónap 21-én irtuk meg Sztanko István volt alsó-rákosi mezőőr basáskodását, aki január 8-án, hogy hatalmát fitogtassa, az Angyalöldön csupa virtuskodásból Tari István vasuti munkást teljes életére nyomorékká tette. Csombon lőtte a bémész-kodó embert, úgy hogy annak bal lábát le kellett vágni. A törvényszék három évi fegyházra ítélte ezért Sztankót, aki ma újra megjelent az igazságszolgáltatás sorompója előtt, ezúttal mint panaszos.

Tavaly október 24-én történt, hogy az Angyalöld basája észrevette Psenicza Muri cselédját aki egy gyalog uton haladt, Sztankó durván rátámadt s a válogatott szitkok egész özönét zúdította a megijedt leányra, akinek Boros Andrásné fogta a pártját.

Mit bántja azt a szegény lányt, hisz nem tesz kárt semmiben sem, azon az uton megy, amelyeken ezer meg ezer ember Sztankó lekapta a fegyvert s az asszonyra vetette magát, a ki rémülve szaladt egy ujonnan épült házba s felkapott egy lécdarabot. Itt történt azután, hogy a mezőőr *kiütötte az asszonyt négy fogat*. S mégis nem őt, hanem az asszonyt helyezték vád alá, mert Sztankó hivatalos esküjére hivatkozva vallotta, hogy őt az asszony a lécczel megütötte, ő csak önvédelemből használta fegyverét.

A törvényszék ma Székely Dezső dr. védelme után Boros Andrásné *felmentette* a vád alól.

A váltóhamisító atyfiak.

(Az Esti Hírlap tudósítójától.)

Zay Miklós gróf országgyűlési képviselő két élszegényedett atyfiát Dubovszky Lajost és Lipótot mint erdészeket alkal-

mazta horvátországi uradalmában. A két testvérnek azonban csakhamar kinyílt a szeme s maguknál nagyobb urat nem akartak ismerni az uradalomban, úgy, hogy gyalázatosan kellett ott hagyniok a pünkösdi királyságot. Az idősebb Lipótnak korábban tellett ki az esztendeje, mint az öcscsének. Szorult helyzetében a grófné nemes szívére apellált, aki férje tudtán kívül kisebb nagyobb összegekkel segítette őt posta utalványon. Mikor azután tavaly Dubovszky Lajos is megtagadta a főtisztnek az engedelmességét Zay Miklós gróf kiadta neki is az utat, de az erdész veje is szembeszállott s nem akart távozni, végre is szegény szemre úgy tolonczolták haza Horvátországból.

Hivatal és állás nélkül lézengve Dubovszky Lipót folyton sarkalta az öcscsét, hogy álljon bosszút a megaláztatás miatt. Erre pedig legalkalmasabb lesz a gróf és grófné nevére egy ötezer ötszáz forintos váltót hamisítani. Sok rábeszélésnek engedve Dubovszky Lajos, Grün Ignác pálinkamérésében kiállított egy ötezeröttszáz forintos váltót a grófi pár aláírásával, s ezt úgy mutatták meg Grünnek, hogy a gróf adta nekik végkielégítés gyanánt. Grün, a ki még a felvidékről is ismerte Dubovszkykat s tudta hogy atyafiságban vannak Zay gróffal, beleegyezett abba, hogy ő fogja mint váltótulajdonos a váltót perelni, s a kapott pénzt átadja nekik. A váltót azután Sós Béla dr. fővárosi ügyvéd be is peresítette tavaly novemberben, amikor az ovatolás után kiderült annak hamis volta.

A két testvér, mielőtt turpisságuk kiderült, nagyokat ivott a medve bőrére. Egy alkalommal éjjel kaptosán elmenek a grófnak Muzeum-utcai palotája elé s felcsengették a házfelügyelőt.

Mit akarnak, kérdezte az álmából felzavart férfit.

— Az ablakokat fogjuk egy kicsit beverni, volt a válasz s köveket szedtek ki a zsebeikből.

A házfelügyelő fenyegetésére, hogy rendőrt hívat, legelőb Dubovszky Lajosnak jött meg az esze, aki csillította bátyját, hogy ne bolondozzék. De az megolvasta az ablakokat az utca közepéről s azzal a fenyegetéssel távozott, hogy nemsokára dolga lesz az üvegeseknek.

Később hogy az ovatolásnál kiderült a váltóhamisítás s Dubovszky Lajost elfogták, az idősebb telve borral és keserűséggel még egyszer felcsengette a házfelügyelőt akinek azt a tanácsot adta, hogy mondja meg a gazdájának, hogy adja el a házat és ne jöjjön Pestre, mert revolverrel leselkedik rá s ahol találja, ott lövi le.

A mai tárgyaláson magánokirat hamisítás miatt vont a felelőségre a két Dubovszkyt a budapesti törvényszék. A fiatalabbik töredelmesen beismerte, hogy ő hamisította a váltót, s Lipót bátyja volt az ő rossz szelleme, aki erre rávette.

— Mért bocsájlotta el magát a gróf? kérdezte Czárán István elnök.

Mert a főtiszttel összeveszttem, volt a válasz.

Dubovszky Lipót azonban letagadta volna még a csillagos eget is.

Elnök: Haragosa magának a gróf?

— Meghiszem azt, megfojtana egy kanál vízben.

— És miért.

Azt ő tudná megmondani.

Zay Miklós gróf elmondta, hogy mind-

keltől megférhetlen természetük miatt kellett elbocsátani a szolgálatból. A váltóhamisításra ügyvédje figyelmeztette. A törvényszék a két váltóhamisítót két-két évi fegyházra ítélte.

RENDŐRI HIREK.

— Csőrepedés a Kalvin-téren. A

Kalvin-téren az éjjel kevéssel éjfél után megrepedt a vízvezeték főcsatornája. Nagy robajjal dobta föl a kitóduló víz körülbelül tíz négyszögletes területen a Királyi Pál-utca s vámház-körut torkolatánál a kocsiút kövezetét, s magas, óriás sugárban lövelt a víztömeg a magával ragadott földdel, iszappal az utestre, amelyet rövid idő alatt úgy ellepett, hogy a csatornák nem tudták befogadni. A posztón álló rendőr nyomban bejelentette a veszedelmet a főkapitányságnak, amely viszont értesítette a vízműigazgatóságot és sürgős intézkedést kért. A víz ezáltal mind jobban ömlött, s már a gyalogjárókat is elöntötte, nemsokára pedig a csillag- és Lónyai-utca alacsonyabban fekvő pinczeit is elárasztotta. Hajnal felé volt már, amikor a fővezeték elzárták, s a vízvezeték igazgatóságának emberei megkezdhették a munkát. A vezeték betömésével reggel öt óra tájban készültek el, a mikor azonban az utest megállt a vízvezetékig s zöldfa-utcaig, valamint a királyi és bástya-utca járói víz alatt álltak. Nagy tömeg munkás érkezett a víz lecsapolására, meg a föld s iszap letakarítására. A villamos kocsik a Kalvin-térről Budára nem közlekedhettek, mert a pálya árkat az iszap teljesen megtöltötte, s a társaság sok embert küldött a helyszínére, hogy a sineket megtszítsa. Es valamelyest sikerült is, de azért a zugligről az új hidon közlekedő kocsik csak másfél órai késéssel, 5 óra 15 perc helyett 6 óra 45 perckor kezdhették meg a rendes járatokat. Még reggel kilenc órákor is sok munkás dolgozott egy a sár eltakarításán, mint a sinek tisztogatásán. Mint a vizsgálat kiderítette, a repedés úgy keletkezett, hogy a vezeték egy oly helyén, — ahol a csövek egyj másba vannak illesztve, engedett az óriási nyomásnak, s teljesen ketté vált. A délelőtti folyamán mindent rendezhettek s nagy üreg betöméséhez fogtak.

Az idegesség halottja.

Az idegességnek áldozata lett ma egy 60 éves volt üzletember. Nyugalmába vonult, hogy sok évi küzdelem után, elérve bizonyos anyagi jólétet, kipihenje a létért való küzdelem fáradalmait. A pihenés azonban már késő volt. A sok évi küzdelem annyira megrongálta idegzetét, hogy valósággal üldözési mániába esett és ma reggel megölte magát.

Krauth Jakab bercséli születésű 60 éves magánzó ma reggel fél öt órákor Kigyó utca 4. számú ház III. emeletéről levetette magát. A szerencsétlen ember holtan terült el a kövezeten.

Krauth Jakab a Spitzer és Krauth férfszabó cégnek volt egyik főnöke. Divat-szalonzuk, amely a Kishid-utca 8. számú ház első emeletén van, évek óta a főváros legelőkelőbb üzletei közé tartozott. A sok gond és fáradozás azonban belegé tette, Evék óta ideges, sőt buskomor ember volt. Neje született Krauss Antonia és két fia Nándor és Jenő a legnagyobb szeretettel vették körül, hogy egy év óta, amikor a kigyó-utca 4. számú ház harmadik emeletén levő 7. számú lakása költözöttek, neje folytonosan mellette volt. A nagy felügyelet az tette szükségessé, hogy a beteg ember barátai és ismerősei előt többször emlegette, hogy öngyilkossá lesz. Csak adja ő

cégtársa folytonos aggodalomban éltek. Krauth már évekkal ezelőtt többször napok hosszat távol volt lakásától és senki sem tudta, hogy hol van. Neje unszólására a múlt évi december hónap második felében kilépet az üzlethöz és nyugalomba vonult. A semmittevés azonban még több időt nyújtott a gondolkodásra. Krauth buskomor lett. Alig egy hétig bírta ki azt az életet.

December 27-én *öngyilkossági szándékából a Dunába ugrott.* A közelben volt halászok azonban idejekorán kimentették és Krauthnak e hideg fürdőn kívül más baja nem történt. Neje pedig, aki maga is gyengélkedik, még nagyobb gonddal ápolta. Egy 10 óra Krauth feltűnően jól érezte magát. Vidámabb volt, sétált sokat, szívesen szórakozott, mintha visszatért volna éltekedve.

Tegnap este családjával vacsora után sélálni ment és csak 11 óra tájban tértek haza. A család nyugalomra tért csak a családfőn mutatkoztak ismét az idegesség tünetei. Egész éjjel egyik szobából a másikba ment, sehol sem találta helyét. Neje aggódva követte mindenhol. Pirkadni kezdett már, amikor végre lefeküdt. Egy kissé elszundikált, de úgy fél óra tájban ismét felkelt és nejeinek azt mondta, hogy kimegy. Az izgalmas éjszaka fáradalmi kimerítettek az asszonyt mélyen elaludt. Körülbelül egy óra múlva ébredt fel ismét ésrémülettel tapasztalta, hogy férje még nem jött vissza. Aggódva sietett keresésére, de sehol sem találta. Végre véletlenül az előszobának a lépcsőházra nyíló ajtaját próbálta felnyitni. Az ajtó nem volt bezárva. Az asszony kiment, hogy ott is széjjel nézzen. Ekkor véletlenül lenézett a lépcsőház nyitott ablakán. Rémes sikkolással rohant vissza lakásába: *ferje az első emelet teraszán feküdt összezsúvult tagokkal, holtan.* Krauth pillanatnyi elmésvárában levetette magát.

Már egy óra hosszat feküdt ott bolan a míg végre tulajdon felesége vette észre. Rögtön értesítették a rendőrséget. A honnan Kerny Géza ügyeletes rendőrtisztviselő és dr. Dumitreanu Agoston rendőrorvos mentek ki a helyszínére. A rendőrorvos konstata, hogy a szerencsétlen ember halálát koponyahasadás okozta. Holttestét beszállították a törvényszéki orvostani intézetbe.

Megmérgezett kis leány.

(Az Esti Hírlap tudósítójától.)

Egy alig másfél éves kis leány halt meg tegnap este itt a fővárosban mérgezési tünetek között.

A rendőrség megindította a vizsgálatot, amelynek feladata lesz, kideríteni, hogy a meghalt leányka, vézetes balesetnek, vagy egy gonoszlelkű asszony indulatának az áldozata.

Tudósítónk az esetről a következőket jelenti:

Varga Ferencz fővárosi adóbiztos, többtagú családjával az Őllői-ut. 23. számú házban lakik, ahol egyszersmind házfelügyelő is.

Az apró gyermekek át szoktak járogatni a szomszédban lakó viczeház mesternéhez Liszt Mihálynéhoz, aki szívesen eljátszogatott velük.

Az elmúlt szombaton, a másfél éves kis Ilonka egymaga tippegett át a viczeház mesterné lakásába, de az asszonynak éppen dolga akad és ezért nem foglalkozhatott a gyermekkel. A kis gyermeket magára hagyta, rázarta az ajtót és ment a dolga után.

A kis Ilonka anyja az udvarban foglalkozott, amikor a viczeház mesterné lakásából a gyermek síró hangját hallotta.

Hogy a síró gyermeket lecsendesítse, oda szökött többi gyermekeinek:

— Menjétek Ilonkához, nézzétek meg mért sír?

A gyermekek odafutottak a viczeház mesterné lakása elé, amikor látták, hogy az ajtózárbán benne van a kulcs.

Odakiállottak anyjuknak.

— Mama az ajtó be van zárva.

Az anyának feltűnt, hogy miért csukta be a viczeház mesterné a lakást, odasielt, kinyitotta az ajtót és porzalmas kép tárult eléje.

A kis Ilonka vonagló testtel a földön feküdt, körülötte bögrék, szája habzott, ajka össze volt egetve, kicsinyke arca fel volt duivva.

A bögrék közül az egyikben félig telten lúgkoldat volt, amelyből a leányka ivott és ez mérgezte meg a csöppnyi gyermeket.

Rögtöniben tejet itattak vele, a beteg gyermeket bevitték szülői lakására, orvost hívtak de csak a kis leányt nem tudták eszmélethez téríteni.

Szombattól egész tegnap estig kioldott a szegény gyermek, az orvosi tudomány nem tudott rajta segíteni és hosszas kínos haldoklás után meghalt.

A gyermek szülői a halálesetet feljelentették a rendőrségnél és előadták azt a gyanújukat, hogy a viczeház mesterné mérgezte volna meg a kis Ilonkát.

Ugyanis nemrégiben mondták föl Liszt-nének a szolgálatot és szerintük boszúból akarta volna ezért megölni a gyermeket.

A rendőrség ezután a vallomás után lefolytatotta a viczeház mesternét, a kihallgatás után szabad lábra bocsátotta, mert a vizsgálat eddigi eredménye nem ad letartóztatásra okot.

A kis gyermek holttestét bevitték a törvényszéki orvostani intézetbe, ahol fel fogják bontani.

KÖLÖNFÉLÉK.

Flóra színháza.

Mindnyájan sajnálkozva tudjuk, hogy a pesti embernek nincs érzéke a természet szépségei iránt és hogy az «ózon»-t teljesen fölöslegesnek tartja. A pesti ember még a tündérszép Dunapartig sem fátud el, a Margit-sziget messze esik neki, az új népligetéről még nem igen vett tudomást, csak a poros városligetet keresi föl tömegesen.

A budai hegyek gyönyörű sítái csak akkor jutnak eszébe, ha külső országokból, vagy a vidékről hozzavezető ismerős indítványozza, hogy menjenek át.

Jókai Mór a Magyar Hírlap mai számában rámutat annak a földi paradicsomnak a szépségeire, amelyekről mi pestiek könnyelműen, léhán, bünyösen lemondunk, mindegy igazolva a város atyáinak térfu karságát; hiszen ezek jogosan védekezhetnek:

— Kell is ezeknek szabad tér, üde levegő, lombos sítahely!

Koszorus költőknek szellemes tárczacikkét egész terjedelmében közöljük. Talán, ha egy Jókai «föfedezi» nekünk Budát, megérjük még, hogy a pestiek eljuttanak a Svábhegyig és Zugligetig! . . .

Oh ti szegény torma esett pestiek! kiált fel Jókai. Akik nem ismertek más mulatságot, mint színházat, Ós-Budát, orfeumot. Nem tudjátok, hogy egy valamennyinél gyönyörűbb színház áll nyitva itt mingyárt a juhszélén, aminek a direktornője maga a pompában kifogyhatatlan Fróra istenasszony.

Itt van az amfiteatruma mingyárt a János hegy alatt, az ujon készült, szép országut mentén, az egész lonka mindkét oldalán messze eiterülve. Az utkésztéskor az őserdő vén fáit kivágták, s arra az a selevény föld, mely századok óta nem látott napfényt, egyszerre cso-

portjával szülte világra a méhében rejlő csodanövényeket: ott most egy virágokban gazdag bozót támadt, mely valamennyi műkertész elől elvitatja az első jutalmat.

Mennyi változatos szépség! Miesoda kiállítás! Minő csoportozatok! Az ember nem csak látja; de hallja őket: ezek a nagy kék harangvirágok csakugyan csengetyűznek, antifonálnak nekik a sorban függő aransárga gyűszűvirágok, a margareták danolják hozzá «élek-e halok-e?», a hólyagos kelyhű fehér silének bókolnak mellé zömmögve. Közben kivágja a maga énekszóját egy magányos atropa belladonna, széttolva gyertyatartó ágaival a köré csoportosult rózsafüzéres epilobiumokat: «én vagyok a szép halál!» (De még most csak virágzik, mérges bogói nem csábitanak.) Feleljen neki egész khórusban a zászpák csoportja. Pompás disznóvénnyek, minők a kerteket nem látják, a magányt szeretik, közéjük furódik a becsületes asclepias, melynek mézillatú virágai hirdetik a melléknevét. «vincosoxicon» (mérgezőlő).

Amott, mint egy világító fákllya lobog fel egy verbascum, majd egy asphodelus; a népajk «királydárdának» hja mind a kettőt. S hogy még királyibb legyen, körülfontja a vadborsó rózsaszínű virágfürtjeivel. Ernyős, bugás virnanczok, valerianák képezik a gratistáriát.

Böhöczai is vannak a nagy társaságnak, a róka fark virágbugájú löhere, meg a furca fejű laptaborz (echinops), aki ott hetvenkedik, bizva tuskés rózsabuzogányában: visszafenyegeti ő kelmét a még tuskésebb takácsmácsonya, virág-furkójával.

A szép háromszínű viola, mely kertjeinkben földhöz lapult árvaszka, itt derékig szárbament növény, mely együtt a kék virágu kaszanyúggal léptünkkel akadályozza.

A múlt idény szereplői, az irisek, dictamnusok, gyöngyvirágok már nyugdíjazva vannak s csak leveleikről, tobozaikról, bogóiokról ismerhetők fel: ezek bizonyosan kritizálják a mostani kegyenczeket, akik az ő szerepeiket játszóak.

A szakértő színházlátogatóazonban fel tudja keresni a rejtett zugokban tennesző anyahimeseket, a gyönyörű jáczint fürtös tarka orchideákat, sőt a lopvanószökre is rátalál a sötét páfránok árnyékában rejtőző clavaria coraloidesre, mely amellet, hogy alakjára nézve is tetszetős, amellet becsületes és megennivaló.

Ellenben visszariad a látogató, amikor utját állja az ellenszenves intrikus, az arum maculatum, a pettyegott levelű gonosztevő, magasra tolvá korallbogyós torzsáját. Az gyilkos méreg.

És mind ez a kérkedő, kaczagó virágtársaság egy tündéreké által valami olyan öszszehangzó képpé alakítva, melyben a színek ellentétei mintegy követelik egymást s hogy tökéletes legyen az eszményi képtelenség, kiemelkedik a virágos bozótul egy lángoló bokor: a levágot bükkfa fiatal hajtásainak kövér levelei mind karmazsinpirosak: ezt azt képzei, hogy ő a Marsban van, ahol a fák lombja nem zöldül, hanem vereslik.

Most bánom már, hogy festő nem vagyok: milyen képet tudnék én ebből

megteremteni. Az volna a szecessió képi!

No de hát festő nem vagyok. Kertész vagyok. Mint ilyen jöttem ebbe a színházba: ne tessék egyebet rám fogni.

Végre rátalálok a primadonnára: ezt kerestem nagyon. «Liliom Martagon» a neve (Turbán liliom). A legszebb erdei virág, mely tultesz a kertészet remekein. Virágai fürtökben csüggnek alá a magas szárról, szirmaik rózsaszínűek, májszín pettyekkel tarkázva, szétnyitva turbánalakuan összekunkorodnak, illatuk ambraszerű.

Velem van az ásós botom, szépen kiemelem földestül, hagymástul az egész virágot s hazaviszem, elültetem, megéled.

Hát ezért mentem a Flóra színházába.

Az Esti Hírlap mai, június 27-iki sorsolásáról szóló értesítést a 6-ik oldalon közöljük.

— **Dóczi Lajos gyászja.** Dóczy Lajost, a «Csók» kitűnő szerzőjét fájdalmas csapás érte: Hetvenhétéves édes atyja tegnap, hosszu szenvedés után meghalt. Dóczi Lajos, akit — mint a közös külügyminisztérium osztályfőnökét, — hivatalos kötelessége Bécsben fogva tartott, ismétellen leletett a beteg ágya mellé. Ezelőtt három nappal is itt volt, de ujra vissza kellett mennie, úgy hogy csak táviratilag értesült atyja haláláról. Az érdemekben megöszült aggasztant holnapután, szerdán, temetik a városmajor-utcai gyászházban.

— **Eszéktől Münchenig kerékpáron.** Chwoika Zsigmond e napokban csinos utat tett meg bicziklin. Eszékről Münchenbe karikázott Szlavónián, Horvátországon és Ausztrián át Linczet, Bécsét és Grácot is érintve. Érdekes, hogy az egész uton csak egy gépet használt, amelyen a legkisebb csavar se lazult meg, pedig olykor 1100 méternyi emelkedéseken át is vezetett az utja.

— **Együtt a halálba.** Megható esetről értesítette ma a csepeli rendőrség a főkapitányságot, mely szerint Papp Dezsőné szül. Tóth Erzsébet felsődabasi postamester nő holttestét ott kifogták. A boldogtalan asszony kis gyermekével a hét éves Margittal együtt ugrott a Dunába, de annak a tetemét még nem fogták ki. Papp Dezsőné e hónap tizenhétedikén jött fel kis leányával Budapestre és már a vonaton említette a kalauznak, hogy meg fogja magát ölni.

Végzetes tette előtt szüleinek ezt a levelet írta:

Sokat szenvedtem . . . mire ezt olvas vassátok a Dunában öngyilkos lettem Bocsánat, oh de boldog leszek már, amikor ezt olvassák . . . ez másképp nem lehet, oh minék is a szív . . .

A levél szelén ez állott: «Margitkával halok meg.»

Az itteni rendőrségnek tudomására jutott a nő öngyilkossági szándéka, ezt meg is akarták akadályozni, de nyomavestett, míg végül a mai távirat adott hírt a szerencsétlen nőről.

— **Ünnepély a Ludovioziumban.** Ma delután fél hat órakor szép ünnepély lesz a Ludovika-akadémia akadémia alakpitójának, Mária Ludovika főhercegné asszonynak olajfestésű arcképét, amelyet a király ajándékozott az intézetnek. Az arcképleplezésen jelen lesz Fejérváry

Naponta 50 koronás értéket sorsolunk ki, szombatonként 400 koronásat. Az összes egy hét apszámok, akár megnyerték az 50 koronásértéket, akár nem, tovább játszanak a 400 koronára.

REGENY.

A hadnagy

(Francia regény.)

Mikor Newtonól azt kérdezték, hogy tudott rájönni a világrendszerről szóló nagy törvényeire, akkor csak azt felelte: «Mert mindig arról gondolkoztam.»

Thérése teljesen a nagy tudós mód- szerét követte és ez ugyanazon előnyök- kel járt róla nézve.

Nem messze onnan volt egy szegény, nyomorult kis falu, igazán az isten háta mögött. Nem volt annak semmi előnye, semmi szépsége, társadalmi életéről szó sem lehetett. Ez a falu volt a környékbeli katonáknak a réme.

Mindenki irtóztott attól a gondolattól, hogy odakerüljön s ha szerencsésen el- vonult feje fölött az odahelyeztetés ve- szélye, ugyancsak hálát adhatott a jó sorsnak.

Thérése előtt ez a hely most egy- eszere épp olyanak tűnt föl, mint ami a lehető legalkalmasabb volna az ő uno- kafivére számára bünbánó zárándoklás helye gyanánt.

Oda kell küldenie!

A hadnagy ugyanis mindaddig kike- rülte ezt a veszélyt valami szerencsés véletlennél fogva, bár egy körülbelül három hónapja igazán csak egy hajszá- lon múlt az egész.

S a damoklesi kard még most is a feje fölött függött, mert elég lett volna egy könnyelműen kiejtett szó arra, hogy a katasztrófa bekövetkezzék és az ezredes közmondásossá lett ellenkező termé- szetét kihívja.

Komor, rideg kedélyű ember volt, a veleszületett ellenmondási hajlam mind- jobban kifejlődött és megerősödött nála s valósággal a nevelésig vitt szen- vedélylyé változott.

Kész volt inkább önmagát hazudolni meg, minthogy egyetértően a más véle- ményével.

Ha valaki kérni jött hozzá, hogy ezt vagy azt délre helyeztesse át, az bizo- nyosra vehette, hogy éjszakra helyezik és viszont.

Csak az volt a furcsa, hogy néha aztán feljött valami hóbortja s akkor egyszerre valami olyan jótéteményben részesítette az embereket, amiktől azok még csak nem is álmodtak.

Az egyik azt mondta róla, hogy gyo- morbajos, a másik azt, hogy májbaja van. Volt aztán, aki még kevesebb ki- mélettel nyilatkozott róla s egyenesen azt mondta, hogy bolond.

Ez az ember most valósággal végze- tes eszközzé vált Thérése kezében.

A leány ismerte az ezredet, mert hetenként kétszer odajárt a leányaihoz, kikkel együtt vettek varróórákat. Láttá keresztlátó menni a szobán a dörgő hangu mogorva embert, akinek senkise meré- szelt volna visszatelelni, egyedül csak a kis Martret leány szállt vele szembe.

S az ezredesnek egy ilyen keresztül- menetele elég volt arra, hogy Thérése odavessen néhány olyan szót amelynek eredménye gyanánt aztán Jean másnap dühösen csapja a sapkáját egyik sarokba, a keztyűjét a másikba s úgy jelentse ki, hogy a legrövidebb idő alatt oda kell mennie abba a rettenetes fészekbe!

Pedig Thérése voltaképp egyebet sem mondott az ezredesnek, mint azt, hogy:

— Nézze az unokafivéremet, ezredes ar! Négy éve lakik nálunk!

Valami végleges áthelyezés lehetetlen vagy legalább is esztelen dolog lett volna, pedig ez látszott a leghelyesebb válasznak, amit ennek a kis vakmerő teremtnének lehetett volna adni, arra az impertinens mondásra, hogy: «Nézze az én unokafivéremet, Jeant, az már négy éve lakik otthon nálunk.»

Ha ezt nem is, de valami ehhez ha- sonló választ mindenesetre kell neki adni és Jean ur még holnap megpró- bálja, hogy az ő otthonmaradása sem olyan bizonyos éppen.

Mikor Jean a rossz hír hallatára elő- szőr is a kegyetlen ezredet vitette az ördöggel, Thérése először is amiatt érzett nagy lelki-furdalást, hogy Jean oly nagy tévedésben van az igazi bü- nöst illetőleg.

De aztán arra gondolt, hogy végre is az embernek csak az okoz szenvedést, amiről tudomása van s így az ezredes bizonyára nagyon jól elkerülte a szen- vedést, mert hiszen arról, hogy aláren- deltje mi minden jó kívánságot halmo- zott a fejére, igazán nem lehetett fog- alma sem.

Nyugodtan hallgatta tehát Jean keser- géseit a fölött, hogy micsoda rettenetes élet folyik ott abban a faluban, meg hogy mennyire unatkozik ott mindenki, s aztán csak azt gondolta magában, hogy ez mind igen jó iskola lesz, mely elmékedésre, unatkozásra, és — össze- hasonlításokra vezet.

Hát miért nem méltányolta Jean előbb is mostani élete örömeit úgy, amint azt most tette, mióta tudta, hogy le kell azokról mondania?

Haragja még fentartotta, még nem engedte meg neki, hogy megadja ma- gát, úgy, hogy, mikor a rendelet meg- érkezett, Thérése úgy szerette volna mondani önmagának, amit a gyerme- keknek mondanak, mikor keserű orvos- ságról van szó:

— Idd ki hamar, aztán nem lesz semmi baj.

De az elutazást megelőző járás-kelés meg a nénik javeszékése lassanként mégis megzavarták s mikor a hadnagy utoljára még azt is kimondta, hogy ez az esemény esetleg távoltarthatja őt a nagy őszi gyakorlatoktól s elütheti attól a reménytől, amely pedig annyira kecsgettette már... akkor Thérése szíve fölött egyszerre urrá lett a lelki- furdalás keserűsége s azt hitte, hogy kénytelen lesz azonnal bevallani mindent.

Csak hogy a vétket meg nem lehetett volna mással magyarázni, mint azzal a másik dologgal, amit érezni olyan édes, de kimondani olyan nehéz.

S mialatt Thérése megindultan és megijedve minden fizperczben ahhoz fo- goit hozzá, hogy egy daraab papirosra egy mondatot írjon fel, melyet aztán betanulhasson könyv nélkül s úgy mond- hassa el mentesség gyanánt, azalatt Jean nagyon is megsajnálta már a két né- nit, akik előtt talán tulságosan elárulta azt, hogy mennyire rosszul esik neki ez az eset s ezért aztán jobb kedvet igyekezett magára erőltetni és azt mondta:

— No végre is a kardbojtért törté- nik... Akár borzasztó, akár nem, egy szavam sem lehet ellene.

S a még hátralevő tennivalókat olyan- lázas gyorsasággal intézte el, hogy Thérésének alkalmá sem lett volna a mentegetőzést vagy a magyarázato- elmondania.

Megtörtént, tehát, a mit Thérése olyan hévvel óhajtott. Unokafivére távol volt, ő pedig ura maradt a csataternek, de hogy diadalán örül-e most, vagy sem azt igazán nem tudta volna meg- mondani.

Az első néhány nap csaknem kizáró- lag a lelki-furdalásoknak volt szentelve, de aztán Thérése lassanként mégis ki- bontakozott a gyászfátyolból s vissza- tért a régi kerékvágásba.

Visszaidézte emlékébe azt, hogy amit tett, az jelentékeny dolog s hogy ön- magához lenne hűtelen, ha most félben hagyná s végre, hogy ha a legneheze- ben már ugysis túl van, akkor most már végre kell vinnie az egészet.

Mindenekelőtt az volt a nézete, hogy háboru idején minden eszköz jó s mint- hogy Jean ilyen érzékeny dologban cse- lekedett Thérése tetszése ellen, azért meg is érdemelte azt, ami vele történt.

Azonkívül pedig az ember sajnál- hatja azt, a mit tett, a mullett, hogy azért mégis hasznót óhajtsa huzni belőle.

A megbánás érzetét a ruhatárra való gondolás követte.

(Folytatása következik.)

Felolvasó szerkesztő: Kálnoki Izidor.

Az Esti Hírlap sorsjátéka.

Az Esti Hírlapnak egy előfizető, mint számonkint vásárló közönsége számára mindennap a törvény felügyelete alatt álló tárgy- sorsjátékot rendezünk.

Minden Esti Hírlap játszik és pedig nem csupán az aznapi száma való sorsolás, hanem az illető hétnék nagy sorsolása is.

A rendes napi sorsjáték nyereseményének értéke 50 korona. A heti nyeresemény pedig, amelyre az egész hét valamennyi

napján, hétfőtől szombatig kibocsátott lapszámok játszanak, 400 korona. E sorsolásokra a m. kir. szabadalmi hivataltól 11,614. szám alatt kiadólagos szabadalmunk van, a m. kir. lottófelügyeleti igazgatóság pedig 709. számú rendelkezéssel adta meg vállalkozásunknak a pénzügy- ható ált. engedélyt.

A mai nap kibocsátott lappeldányokra, a mai lap homlokán olvasható számokra a sorsolás a következő nap délelőtt tartatik Weimann Fülöp dr. kir. közjegyző Andrássy-ut 9. sz. II. emeleti irodájában s a sorsolás eredményét a huzás napján délután megjelenő számunkban közöljük. Azokat a nyereseménytárgyakat, amelyekért a nyerő 14 nap alatt bármely okból nem jelentkezik, újra kisorsoljuk olvasóink között akkép, hogy ezek értékeiből tartalék- alapot képeztünk, melyből a heti nyere- ményt 200 koronáról 400 koronára emel- jük és a tartalék alap nagyságához képest időnként még nagyobbra szabjuk.

A nyertes lappeldány tulajdonosa nyom- ban megkapja a nyereseménytárgyat, ha személyesen jelentkezik kiadóhivatalunk- ban, vagy pedig ajánlott levélben küldi be a nyertes Esti Hírlapnak azt a darabját, amelyen a lap homlokán az a csillagok között leendő lottószáma és szám - lap mellékelve együtt tisztán és csonkítatlanul olvasható. Gondunk volt arra, hogy valóban pénz- érték... mindenképpen becses és — szük- ség esetén — azonnali pénzre tehető nyere- ménytárgyakat adjunk.

Igy választottuk a rendes napi ötven koronás nyereseményekre a következőket: Női aranyóra lánczsal vagy férfi- nak való tulla ezüst óra, tulla ezüst láncz- czsal, vagy pedig vásárolhat a nyerő a megfelelő összegért neki tetsző lártárgyakat Grossmann S.-nél (Bécsi-utca 5. sz.), vagy női ruhákat Berényi és Frankl-nál (Kossuth Lajos-utca 21. sz.) A 400 koronás nyeresemény a következő tárgyakból áll:

Férfiaknak: 1 dupla fedélű finom arany- óra, 1 arany láncz, szent-György tallérral, 1 gyémánt-gyűrű, 1 arany pecsét-gyűrű, 1 arany nyakkendő-tű, 1 pár arany kézaló- gomb, 3 drb arany inggomb, 1 ezüst cigarettatárcza, 1 ezüst gyufatartó, 1000 lónyeresemény: 1 dupla fedélű finom aranyóra, 1 arany derek-láncz, 1 arany láncz-tárcserecs, 1 arany nyak- láncz szivvel, 1 arany mellű drágakövel, 2 arany gyűrű drágakövel, 1 pár arany fülbevaló, drágakövekkel, vagy: két kítűnő gyártmányu, női- és férfi-bizsikk.

Minden szó ára 2 kr. Apró hirdetések. A hirdetési díj levél- jegyekben is beküld- hető.

Szép hölgyeim!

Az élet deledőjén vagyok és pénzem is van. A nyár derekán külföldi utra sze- retnék menni szórakozás céljából. Ki tartana velem? Feltételem csak egy, hogy bájos ismeretlen kívánja, hogy nőül vegyem. Arcz- képes leveleket vár, a ki- adóhivatalba. Cziniáns. 5029

Eladó nyaraló.

A főváros budai oldalán gyönyörű fekvésű, pompás beosztásu, a legnagyobb luksussal épített, urasági téli lakásnak is alkalmas egészen új nyaraló, eladó. Kérdezősködhetni a kiadó- hivatalban. 5024

Elegánsan butoro-

zott, külön bejárattal szoba az Opera közvetlen közelé- ben, a Lázár-utczában kün- dő. Czím a kiadóhivatalban. 5037

Bizsikk,

valódi, finom The royal enfilé gyártmány, tíz és fél kiló súlyu, teljesen új uti verseny gép, elutazás miatt olcsón eladó. Czím az Esti Hírlap kiadóhivatalában tudható meg. 5036

Hölgyek figyelmébe

két csinos jól öltözött fla- talember, testi lelki jó ba- rátok keres két fiatal le- ányt, kik szintén jó barát- nók. Alapos a remény, hogy négyesben kellemesen fog- ják a nyarat eltölteni. Ajánlatokat kérünk Castor és Pollix jellege alatt a ki- adóba titoktartásbeccsületszó 4025

Joghallgató,

Ki az összes középiskolai tantárgyak oktatására kün- pes, németül beszél, a szün- idő tartama alatt elvállal egy-két kisebb középisko- lai tanulót, hogy őket pótvizsgára előkészítse. Az illető jó modoru és jelen- leg is előkelő háznál mlt- ködik. Igényei nem nagyok. Ajánlatokat «Sikeress vizs- ga» jellege alatt a lap ki- adóhivatalába kér. 5007

Sugár nővérső

karcsu, csinos, vagyonos fiatal ember ismeretség hi- ányában ez uton akar is- meretséget kötni vig ke- délyű, szép leánnyal, vagy fiatal asszonnyal. Házasa- g nincs kizárva. Arcz- képpel ellátott levelek (dis- kréczió biztosítva) e lap kiadóhivatalához «In- tim» czímen küldendők. 5033

Jövedelmező

és tartós foglalkozásra te- het szert az «Esti Hírlap» elarusításával minden

férfi, asszony és 15 évnél idősebb fiu vagy leány. Jelentkezési idő d. e. 8—11- ig, d. u. 2—4 ig a kiadó- hivatalban. V., Honvéd- utca 4 szám.

Vadász önkéntes

keres vadász önkéntes teljes főszerelést, kéz alatt. Czím a kiadóban. 5040

Cseresznye,

megy, szamócza, sárga ba- raczk, málna, dinnye, kör- te, áfonya, dió, ringlotta stb. befőzésére kítűnő recep- tekkel bírok. «Befőzés»- czím alatt tessék a kiadóban kérdezősködni. 5041

Czipésznek való

Czilindergép keveset használt, elutazás miatt olcsón eladó. Czím a kiadóhivatalban. 1101

Hová menjünk este?

SZINHAZAK. Vigszínház.

A férj vadászni jár.

Bohózat 3 felvonásban: Irtá Georges Feydeau, Ford, Mihály József
Személyek:
Duchotel Hegedüs Latour Nikó, L.
Léontine Lányos Babet Boros
Morillon Tapolozai Bridois Gyöngyl
Moneet dr. Góth Polgari bizos Nánássy
Cassagne Szerény 1-ső rendőr Kassay

Kezdete 7 1/2 órakor.

Műsor.

Kedden: A férj vadászni jár. Csütörtökön: Az Arany kakas.
Szerdán: A férj vadászni jár. Pénteken: A férj vadászni jár.

Fővárosi nyári színház

(a Kriazinavárosban.)
Blaha Lujza urnó felléptével:

A tót leány.

Eredeti népszimnű dalokkal 3 felv. Irtá Almási Tihmér, zenéjét szerzette Serly Lajos.

Személyek:
Gyarmathy J. Sándor Emil Lipták Hevessy
Orsós Kálmán Sára Csanádi Mari
Banti Juhász Sándor Ótás Mari Szakács A.-né
Máthé Julis Tarnoky Gizella Borbolya Fűredi József
Kospál Faragó Odón Hanika Blaha Lujza

Kezdete 7 órakor

Városligeti szinkör.

Igazgató: Feld Zsigmond

Két ember tragédiája.

Eredeti fővárosi énekes bohózat 3 felvonásban. Irtá Feld Mátyás
Zenéjét szerzette Fodor karnagy.

Kezdete fél 8 órakor.

Kisfaludi színház.

O-BUDÁN.

SULAMITH. Jeruzsálem leánya.

Keleti opera 4 felvonásban. 7 képben. Irtá: Goldfaden Dávid
Zenéjét szerzette: Dávidsohn Emánuel.

Kezdete fél 8 órakor.

Ős-Budavára

LITTLE TICH

a világhírű komikus

MISS ELLA ZUILA

a jelenkor legjobb toronyköltőnézője

Nagy pezsgő tombola.

első napja húzás pénteken június 30-án. Mától fogva péntekig minden a pénztárral váltott jegyhez egy ingyen tombola-jegy adatik.

Nyeremények összesen 500 palack pezsgő.

Belépődíj este 7 óráig 30 kr. ezután 50 kr.

Mérsékelt áru belépő jegyek a dohánytözsdekben

522

SOMOSSY MULATÓ

ALBRECHT FERENCZ bérlő.

A mulató 16 fokra szellőztetve van.

Kezdete fél 9 órakor, vége 12 órakor.

Ma

„Salon-Pitzberger“

Operette 1 felvonásban Offenbach J.-től.

Blasel Károly urral mint vendég
Továbbá szenzációs sikere a párisi beuténak

„La belle Jane Valdér“

az ő szecesszionisztikus, plasztikus állásaiban
ugymint a bájos

MISS CHARMION.

nek egyetlen és felülmúlhatlan előadásában:
«Levetkőzés a levegőben» vagy «Egy boudoir-
jelenet a léghintán.»

Az újkor legdivatosabb, legpikánsabb és leg-
bájosabb látványossága,

Les Welton, Les Jové

és a kitünő júniusi műsor.

Commerce-kávéház.

VIII., József-körút 55. sz.

Ma és minden nap RACZ LACZI,

az öreg RACZ PALI 36-ik évi hangversenye.

Uj! Nagy opera-egyveleg. Uj!

7 modern opera és operettből összeállította és előadta Racz
Laczi. (Előadása egy órán át tart). 338

Családok összejövetele.

Szemes látogatásért ad. KALDOR ZSIGMOND kávé

Restaurant Pavillon Royal Gerbeaud

Városliget. 526

Ma és mindennap egy kedvelt
nemzeti zenekar hangversenye.

„Zöld vadász“

Hermina-ut 47. szám.

Budapest legnagyobb kerthelyisége,
5000 személy befogadására alkalmas.

Naponta nagy Varieté-előadás

Chorini, Fürst és Baumeister egyesült kitűnő
társulatával. Változatos, teljesen szolid műsor.
Szünet közben egy híres cigány-zenekar
hangversenye.

Minden vasár- és ünneppnapon

Táncmulatság

a nagy teremben, szabad bemenettel. Kitűnő italokról,
gőliat malata- és dupla márcziusi sör, a kir-
ályserfőzdekből, ugyszintén kitűnő ételekről és pontos
kiszolgálásról gondoskodik

Özv. Fehrer Jánosné.

Ős-Budavári nagyvendéglő

Dankó Pista

első magyar népdalköltő,

Veres Sándor első magyar népdal-
énekes 50 tagból álló
társulattal Dankó Pista személyes vezetésével
mellett az
Az „ARANY KAKAS” nagyvendéglő gyönyörű
udvarán a nagyteremben hangversenyez

Jövedelmező

és tartós foglalkozásra tehet szert
a „Friss Ujság” elárulásával
minden férfi, asszony- és 15 év-
nél idősebb fiu vagy leány. Jelent-
kezési idő d. e. 8—11-ig, d. u.
2—4-ig a kiadóhivatalban, V. ker.
Honvéd-utca 4.

Olcsó valódi arany ezüst-nemű be- vásárlási forrás

14 karátos arany jeggyűrűk 4 forinttól feljebb;
pontosan szabályozott zsebórák 5 forinttól 14 ka-
rátos aranyórák 15 forinttól valamint 13 próbás
uj ezüst tárgyak 6 krajczárjával grammját szállít

Lukács M. Márton

ékszer- és óras czég

Budapestben, IV., Váci-utca 4.

a szibárns-utcával szemközt.

Vidékre árjegyzék kívánatra ingyen
és bérmentve. 110

Állást keres?

Biztosan czélt ér a Magyar Hírlap apróhír-
detései által.

Alkalmazást kínál?

Elég ajánlatot fog kapni, melyekből a legalkal-
masabbat kiválaszthatja, ha egy kis hirdetését
közöltet a Magyar Hírlapban,

Biztosan czélt ér

a Magyar Hírlapban való hirdetéssel akkor
is, ha lakást kiadni vagy bérelni, cselédet
fogadni, vagy valamit venni, avagy eladni
kiván.

A hirdetés utánjárás és idővesztéség nélkül
feladható

Bérmentes levelezőlapon,

mely 10 szóra 20 krajczárért

15 " 30 "

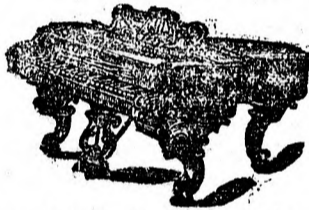
30 " 60 "

Budapesten minden dohánytözsdekben. Vidék-
ken a hírlapelárusítóknál kapható.

Leghíresebb gyártmányu

bel- és külföldi

Zongorák
Pianinók és
Harmoniumok
a legdusabb választékban
a Zenepalotában

Kossuth Lajos-utca 22.

Sternberg Ármin és Testvére

os. és kir. udvari szállítók.

Nagy kölcsönző-Intézet

A modern embernek

szüksége van, hogy ismerje a
társas élet szabályait. A ki ol-
vasta

A pesti művelt társalgó

czimű könyvet, abban megtalál
mindent, a mi a társaságba való,
finom és illedelmes fel-
lépésre, könnyed, szelle-
mes és mulattató társalgó-
gásra megtanít.

Fiataloknak és öregeknek, leányok-
nak és asszonyoknak egyaránt né-
külözhetetlen.

Ara csinos vászonkötésben 1 fnt 20 krajczár.

Megrendelhető

LAMPEL ROBERT

(Wodianer F. és Fia)

könyvkereskedésében

VI., Andrassy-ut 21. sz